

3. Podstawowe spójniki

- łączne, np. **i, oraz** → używamy ich wymieniając więcej elementów:
Mówię po polsku **i / oraz** po niemiecku.
- rozłączne, np. **albo, bądź, czy, lub** → używamy ich, gdy wymieniamy wykluczające się elementy:
Mówisz po włosku **albo / lub** po rosyjsku?
- wykluczające, np. **ani** → używamy ich, gdy wykluczamy wszystkie elementy. Używamy zawsze po zaprzeczonym czasowniku! Często spotykana jest też konstrukcja z podwójnym „ani” (sens zdania nie zmienia się):
Piotrek nie mówi po czesku **ani** po słowacku. / Piotrek nie mówi **ani** po czesku **ani** po słowacku.
- przeciwnistawne, np. **a, ale, jednak, lecz, natomiast** → używamy ich, gdy wykluczamy jeden element:
Kasia nie mówi po angielsku, **ale / lecz** mówi po japońsku.

3. Fundamental conjunctions

- conjunctive, e.g. **i [and], oraz [as well]** → we use them applying more components:
I speak Polish and German as well.
- disjunctive, e.g. **albo [or], bądź [either], czy [whether], lub [or]** → we use them when we signal optionality:
Do you speak Italian **or** Russian?
- exclusive, e.g. **ani [neither...nor]** → we use them when we exclude all the elements.
The exclusive conjunctions always come after a negative verb! A double construction of exclusion is often encountered.
*however, in English neither ...nor is followed by an affirmative verb.
Peter speaks neither Czech nor Slovakian.
- juxtaposing, e.g. **a [but], ale [but], jednak [however], lecz [nevertheless], natomiast [whereas]** → we use them when we exclude one element:
Kate doesn't speak English **but** she speaks Japanese.